

Жанъ Валжанъ мълчеше, но бѣ много замисленъ. Козета продължи:

Козета и Мариусъ,

— Вие съкашъ вече не ме обичате. Сърдите ли ми се? Да не ме намразихте, защото вече си имамъ мъжъ?

Жанъ Валжанъ приблѣднѣ. Той едвамъ проговори: